

PISMO OKÓLNE Nr 6 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 25 stycznia 1973 r.

w sprawie poprawy stanu sanitarno-porządkowego oraz wyglądu estetycznego miast i wsi.

Przeprowadzona w 1972 r. akcja porządkowania miast i wsi przyniosła poprawę stanu sanitarno-porządkowego oraz wyglądu estetycznego wielu miejscowości. Wyraża się to w osiągnięciu lepszego stanu sanitarnego i porządku zarówno w obrębie budynków i obejść gospodarskich, stanowiących własność prywatną, jak również w obiektach użyteczności publicznej, wokół zakładów pracy i w nich samych. W ramach prac w zakresie estetyzacji miast i wsi modernizowano oświetlenie uliczne, naprawiano ulice i chodniki, odnawiano pomieszczenia gospodarskie, sadzono drzewa i krzewy, zakładano ogródki, stawiano estetyczne ogrodzenia. Wiele z tych zadań zostało wykonanych przy aktywnym udziale miejscowej ludności, a zwłaszcza młodzieży.

Pomimo jednak znacznej poprawy, stan sanitarno-porządkowy i wygląd estetyczny miast i wsi jest jeszcze — jak to wykazały przeprowadzone kontrole — w dalszym ciągu niezadowalający.

Niektóre dzielnice większych miast oraz niektóre miasta są nadal zaśmiecone, między innymi na skutek niedostatecznego uprzątnięcia miejsc publicznych przez zakłady gospodarki komunalnej i nierytmicznego usuwania śmieci. W wielu miastach dużo do życzenia pozostawia jeszcze stan elewacji budynków. Mimo pewnej poprawy, niezadowalające są nadal zaopatrzenie i stan sanitarno-porządkowy placówek handlowych, usługowych i zakładów gastronomicznych. Stan campingów i pól namiotowych w większości wypadków budzi nadal poważne zastrzeżenia; w wielu z nich brak jest wody, oświetlenia i urządzeń sanitarnych. Nadal niezadowalający jest stan sanitarno-porządkowy poczekalni dworcowych PKP, izb matki i dziecka, zakładów gastronomicznych (restauracji i barów) oraz budynków i przyległych terenów dworcowych.

W celu usunięcia występujących braków i niedociągnięć oraz wydatnego polepszenia stanu sanitarno-porządkowego miast i wsi poleca się, co następuje:

1. Prezydium rad narodowych i naczelnicy gmin podejmą wszelkie niezbędne kroki w celu systematycznej realizacji zadań wynikających z opracowanych programów porządkowania miast i wsi, przy maksymalnym wykorzystaniu inicjatywy i współpracy miejscowej ludności, traktując jednocześnie te sprawy jako proces ciągły, a nie jako doraźne akcje. Prezydium rad narodowych i naczelnicy gmin powinni spowodować między innymi:

- rygorystyczne egzekwowanie od zarządców budynków mieszkalnych wykonywania ich obowiązków w zakresie należącego stanu sanitarno-porządkowego i wyglądu estetycznego podległych im obiektów, kontroli pracy dozorców i zwalniania z pracy dozorców nie wykonujących swoich obowiązków,
- zwrócenie większej uwagi na wygląd estetyczny domów, budynków i obejść gospodarskich,
- dalsze zakładanie skwerów i zieleńców, sadzenie drzew i krzewów,
- zapewnienie niezbędnych urządzeń sanitarnych w miastach, na przejściach granicznych, przy trasach tury-

stycznych, stacjach benzynowych, w miejscach masowego skupiania się ludności,

- nasilenie kontroli w zakresie czystości, higieny i stanu sanitarnego w placówkach handlowych, usługowych i gastronomicznych,
- polepszenie stanu sanitarno-porządkowego miejsc masowego wypoczynku przez zaopatrzenie obiektów turystycznych, campingów, pól namiotowych w niezbędne urządzenia sanitarne,
- wyposażenie miejsc masowego wypoczynku w placówki handlowe i gastronomiczne.

Naczelnicy gmin zwrócą specjalną uwagę na stan sanitarno-porządkowy i wygląd estetyczny wsi, a w szczególności spowodują:

- dbałość o estetyczny wygląd budynków i pomieszczeń gospodarczych, uporządkowanie obejść wokół zagrod, doprowadzenie do estetycznego wyglądu płotów i ogrodzeń, zakładanie klombów, sadzenie kwiatów i krzewów,
- systematyczne konserwowanie lokalnych dróg wiejskich i chodników, likwidację pasów drogowych powstałych w wyniku przebudowy i modernizacji dróg państwowych i lokalnych, likwidację tzw. „dróg dzikich” i niedopuszczanie do ich powstawania,
- utrzymywanie w należytym stanie technicznym i estetycznym punktów oświetlenia ulicznego,
- uporządkowanie terenów, na których wydobywano kopaliny lub prowadzono innego rodzaju prace ziemne, przez likwidację dolów i wysypisk powstałych w wyniku tych prac.

2. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych spowodują poprawę stanu sanitarno-porządkowego na terenie podległych im przedsiębiorstw, zakładów i instytucji oraz wzmogą nadzór i kontrolę w tym zakresie.

3. Ministrowie i kierownicy urzędów centralnych sprawujący zwierzchni nadzór nad jednostkami organizacyjnymi podległymi radom narodowym udzielą skutecznej pomocy prezdydiom rad narodowych i ich organom w realizacji przyjętych programów porządkowania miast i wsi.

4. Minister Komunikacji spowoduje natychmiastową poprawę stanu sanitarno-porządkowego dworców, stacji i innych budynków kolejowych oraz przyległych terenów dworcowych.

W wypadkach stwierdzenia rażących zaniedbań ministrów (kierownicy urzędów centralnych), prezydium rad narodowych i naczelnicy gmin wyciągać będą konsekwencje personalne w stosunku do osób winnych zaistniałego stanu rzeczy.

Organizacjom społecznym i spółdzielczym zaleca się stosowanie wytycznych niniejszego pisma do podległych i nadzorowanych jednostek.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz